

Uvodno obraćanje visokog predstavnika i specijalnog predstavnika EU Valentina Inzka povodom prezentacije “Bijele knjige” koja govori o unapređenju prilika za investiranje u BiH koju je priredilo Vijeće stranih investitora

Ruka podrške za otvaranje novih radnih mjesta i podizanje
životnog standarda

Dame i gospodo,

Klasični španski pisac Baltasar Gracian je primijetio, citiram: “U velikim krizama nema boljeg pratioca od smjelogsrca – a ako ono oslabi, onda se mora ojačati susjednim dijelovima”.

Svi smo mi i te kako svjesni da se Bosna i Hercegovina nalazi usred velike krize. Broj izgubljenih radnih mjesta i pad

životnog standarda, do čega je došlo u 2009. godini, ne može se maskirati. Ova ekonomska situacija je najozbiljniji i najhitniji izazov sa kojim je ova zemlja suočena.

S tim izazovom se mora suočiti smjelim srcem – a do sada, barem među odgovornim liderima, tog smjelog srca nije bilo.

Ako srce oslabi, ono se mora ojačati susjednim dijelovima.

Mislim da nije nerealno staviti u kategoriju “susjednih dijelova” one investitore koji su uložili milione maraka u nova radna mjesta u Bosni i Hercegovini.

Da nije bilo ovih investicija – ekonomska kriza bi bila daleko gora.

Prema tome, sasvim je primjereno da su se investitori okupili i predložili načine kako okončati siromaštvo i nezaposlenost i donijeti prosperitet koji je već predugo uskraćen građanima ove zemlje.

Činjenica je da Bijela knjiga, koju danas prezentira Vijeće stranih investitora BiH, ne samo da utvrđuje prepreke koje onemogućavaju okončanje siromaštva i podizanje životnog standarda nego ovaj dokument također preporučuje koji koraci se mogu poduzeti kako bi bile eliminirane ove prepreke.

Nadam se da će mediji u BiH objaviti preporuke iz Bijele knjige isto tako detaljno i dramatično kao i kad pokrivaju političke i ustavne prijedloge.

Bijela knjiga je korisna i blagovremena – ona može ohrabriti političke lidere i parlamentarce koji imaju zadatak da utvrde i provedu korake koji će preokrenuti ekonomiju BiH.

Paradoks je da ovaj zadatak nije toliko težak u Bosni i Hercegovini koliko je bio u zemljama u kojima su ekonomski planeri i političari morali da utvrde razvojnu strategiju od nule.

Bosna i Hercegovina već *ima* razvojnu strategiju.

Ona sadrži usaglašen i detaljan plan za prosperitet – prosperitet do kojeg je došlo brzo i efikasno u zemljama koje su se nedavno pridružile Evropskoj uniji.

Evropsko partnerstvo i proces stabilizacije i pridruživanja utvrdili su – korak po korak – put do većeg broja radnih mjesta i boljeg životnog standarda.

Ključne reforme kasne – bez ikakvog dobrog razloga – i to godinama. Da navedem samo nekoliko:

- Vlasti moraju donijeti zakone iz oblasti ekonomije za 21. vijek koji će donijeti pravnu sigurnost i poslovnu predvidivost, te time podsticati investicije i nova radna mjesta. Kao što svi znaju, Zakon o obligacijama je već pripremljen, uz intenzivan i sveobuhvatan doprinos bosanskohercegovačkih faktora – jedino što je za to sada potrebno jeste politička volja da se donesu ovi zakoni;

- Vlasti moraju modernizirati i racionalizirati sistem bankarske supervizije kako bi se podstakao bankarski sektor i njegov doprinos razvoju ove zemlje i;

- Oni moraju dalje razraditi mehanizme za dijalog sa poslodavcima i radnicima, na primjer, putem uspostavljanja Socijalnog i ekonomskog vijeća BiH, kako bi se utvrdila najbolja rješenja za probleme i podstakao ekonomski rast.

Ovo su neki od ključnih koraka za konsolidaciju jedinstvenog tržišta koji će osigurati i slobodu kretanja ljudi, roba, usluga i kapitala, što je potrebno ostvariti prema Ustavu BiH i što predstavlja kamen temeljac evropskog integracionog procesa.

Nepreduzimanje ovih koraka u 2009. godini direktno je doprinijelo teškoćama koje sada pogađaju stotine hiljada porodica u BiH. Nedosljedna i nedovoljna primjena dogovorenih

reformi i pokušaji da se ponište prethodna postignuća imali su isti poražavajući efekat i dalje su usporili pomake koje ova zemlja čini na evropskom putu.

Oni koji su već investirali u Bosnu i Hercegovinu dio su šire zajednice ljudi koji ovoj zemlji žele dobro, ljudi koji vjeruju u budućnost ove zemlje, ljudi koji znaju da ona može uspjeti, da se može razviti – i to brzo – u prosperitetnu demokratsku državu koja je sposobna da zauzme svoje mjesto u Evropskoj uniji.

Investitori su podržali vlastitu vjeru u Bosnu i Hercegovinu stotinama miliona dolara.

Činjenica je da mnogi politički lideri u BiH nisu bili u stanju da imaju isto to povjerenje u ljude i izgledе ove zemlje.

Političarima treba ruka podrške.

Mi iz međunarodne zajednice nastojimo da im pružimo ruku.

Nećemo uspjeti ako samo budemo pružali riječi ohrabrenja – uspjet ćemo konkretnim *djelovanjem*.

Investitori su predvodnici u *djelovanju*.

Investitori imaju pravo da govore i imaju pravo da ih se čuje. Oni su to pravo zaradili demonstriranjem vjere u Bosnu i Hercegovinu, investiranjem miliona i otvaranjem novih radnih mjesta.

Prijedlozi koje danas daje Vijeće stranih investitora mogu pomoći da se okončaju nezaposlenost i siromaštvo u Bosni i Hercegovini – oni predstavljaju ruku podrške.

Hvala